

Παρασκευή 1 Ἀπριλίου 2022

Δ' Στάση Χαιρετισμῶν.

*«Ψάλλοντές σου τόν τόκον ἀνυμνοῦμεν
σε πάντες ὡς ἔμφυχον ναόν Θεοτόκε».*

Ἐναν ἀπό τούς πλέον βαθυστόχαστους χαρακτηρισμούς πού ἀπευθύνει πρὸς τήν Κυρία Θεοτόκο ἡ ἀγαπῶσα καρδιά τοῦ κάθε πιστοῦ ἀκούσαμε ἀπόψε. Εἶναι ὁ χαρακτηρισμός πού ἀποκαλεῖ τήν Παναγία μας «ἔμφυχον ναόν». Τί εἶναι ὁ ναός σύμφωνα μέ τή συνείδησή μας; Εἶναι τό σπίτι τοῦ Θεοῦ. Ἀκόμη καί τό μικρό παιδάκι γνωρίζει πώς κάθε ναός εἶναι ὁ χῶρος μέσα στόν ὁποῖο κατοικεῖ καί βασιλεύει ὁ Θεός.

Εἶναι, λοιπόν, ἀπολύτως εὔστοχο νά ἀποκαλοῦμε τή Γλυκύτατη Παρθένο «ἔμφυχον ναόν». Αὐτή εἶναι πάντοτε τό ζωντανό κατοικητήριο τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ. Ὅ,τι γίνεται μέσα

σέ κάθε ναό ἔγινε καί γίνεται συνεχῶς στήν ὑπαρξή τῆς Θεοτόκου. Μέσα στό ναό πρῶτον, ἐπιτελεῖται ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ, δεύτερον, συγκεντρώνονται οἱ πιστοί ὡς μέλη ἑνός ζωντανοῦ σώματος, μέλη πού τά συνδέει ὁ ἄρρηκτος δεσμός τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης καί ἀρετῆς καί τρίτον, κάθε ναός ἀποτελεῖ τή φανέρωση μιᾶς ἄλλης πραγματικότητας. Ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ ναοῦ εἶναι ὁ προθάλαμος τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Κάθε πιστός βιώνει ἀληθινά μιᾶ διαφορετική πραγματικότητα ἀπό τό πρῶτο κιόλας βῆμα πού θά κάνει μέσα στό χῶρο τοῦ ναοῦ.

Αὐτά τά τρία γνωρίσματα χαρακτηρίζουν τήν προσωπικότητα τῆς Κυρίας Θεοτόκου. Ἐκείνη λάτρεψε, ἀγάπησε καί λατρεύει τόν Υἱό καί Θεό Της μέ κάθε μόριο τῆς ὑπαρξῆς Της τόσο δυνατά, ὥστε ἔγινε ἕνα μαζί Του, πυρώθηκε ἀπό τή φωτιά Του καί θεώθηκε ἀμετάπτωτα ἀπό τήν κυοφορία Του.

Δέν κράτησε, ὅμως, τό Θεϊκό Παιδί Της μόνο γιά τόν ἑαυτό Της. Ἐνοιξε τήν καρδιά Της καί χώρεσε μέσα σ' αὐτήν ὅλη τήν ἀνθρωπότητα. Χωρίς δισταγμό χάρισε τό βλαστάρι Της σ' ὅλο τόν κόσμο, ἀκόμη κι ἂν ἔπρεπε αὐτό τό βλαστάρι νά ἀποκοπεῖ ἀπό τή δική Της μητρική ρίζα καί νά καρφωθεῖ πάνω στό ξύλο τοῦ Σταυροῦ. Ἡ ἀγάπη Της γιά τούς ἀνθρώπους εἶναι τόσο μεγάλη, πού νίκησε ἀκόμη καί τό θάνατο. Μέ τήν κοίμησή Της δέν ἐγκατέλειψε τόν κόσμο, ἀλλά μετατέθηκε στόν οὐρανό. Ὁλοζώντανη, σάν πηγγή τῆς ζωῆς, κάθεται κοντά στήν ὄντως ζωή, πού εἶναι ὁ Γιός Της, καί προσεύχεται ἀδιάκοπα γιά νά γλυτώσουμε ἀπό τό φαρμάκι τοῦ ἀληθινοῦ θανάτου, πού εἶναι ἡ ἀποξένωσή μας ἀπό τό Θεό.

Τούτη ἡ ἀγάπη γιά τό Θεό καί τόν ἀνθρώπο ἔκανε τήν Παναγία νά εἶναι μία ἀδιάκοπη φανέρωση τῆς οὐράνιας καί αἰώνιας πραγματικότητας. Γι' αὐτό καί ὅποιος πλησιάζει τήν Κυρία Θεοτόκο αἰσθάνεται ὅτι προσεγ-

γίζει τόν Παράδεισο, διότι πράγματι Ἐκείνη εἶναι ὁ Παράδεισος σέ μικρογραφία.

Ὅλοι ἐμεῖς, πού ψέλνουμε ὕμνους στό Παιδί Της, καλούμαστε νά κάνουμε τά λόγια τῶν ὕμνων μας τρόπο ζωῆς καί νά Τή μιμούμαστε. Ἄς προσπαθοῦμε νά γινόμαστε ἔμφυχοι ναοί τῆς Θεότητας. Στήν ὕπαρξή μας νά συντελεῖται ἡ ἀληθινή λατρεία τοῦ Θεοῦ. Τό πρόσωπό μας νά εἶναι μιὰ ἀνοιχτή ἀγκαλιά γιά τό συνάνθρωπο. Ἡ ὕπαρξή μας νά εἶναι μιὰ ἀποκάλυψη τῶν μυστηρίων τῆς Τριάδας στόν ταλαίπωρο κόσμο. Μακάρι μέ τίς δικές Της πρεσβεῖες νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι μαζί, σάν ἔμφυχοι ναοί, νά λαμπρυνόμαστε ἀπό τό φῶς καί τή δόξα τῆς αἰωνιότητος, πού ξεκινάει ἀπό τώρα καί δέν ἔχει τέλος. Ἀμήν.